

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

„Wrocław’s international high 5: gotowi na multikulturowość!”

Szkoła Podstawowa nr 1 im. Marii Dąbrowskiej we Wrocławiu

- **Cele projektu:**
- Edukacja międzykulturowa i międzypokoleniowa oraz uczenie się przez całe życie
- Nauczanie i uczenie się języków obcych
- Nowe innowacyjne programy nauczania / metody edukacyjne / rozwój szkoleń/kursów

Scenariusze zajęć na temat wielokulturowości

Spis treści

Scenariusz lekcji:

„ Z wycieczką po europejskich stolicach”.

Scenariusz lekcji:

„ Różny nie znaczy inny – w jakim stopniu jesteśmy różni?”

Scenariusz lekcji:

„Stereotypy”

Scenariusz lekcji:

„Stop stereotypom” – o uprzedzeniach przez ćwiczenia teatralne i plastyczne

Scenariusz lekcji:

„Jeden Bóg wśród wielu kultur i narodów.”

Scenariusz lekcji:

„Mogę być kim zechcę, jako aktor” - odgrywanie scenek w których uczniowie wcielają się w mieszkańca Unii Europejskiej.

Scenariusz lekcji:

„Dzielnica Czterech Świątyń we Wrocławiu – scenariusz zajęć z wielokulturowości”

Scenariusz lekcji:

„Tropem wielokulturowości”

Scenariusz lekcji:

„Human Rights Treasure Hunt”

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

**„ Z wycieczką po europejskich
stolicach”.**

Fun
Eur
Wied

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

„ Z wycieczką po europejskich
stolicach”.

Katarzyna Czerwonka
nauczyciel geografii

POWER

Aktywni. Kreatywni. Pozytywni.

Scenariusz lekcji: „ Z wycieczką po europejskich stolicach”.

CELE:

- poszerzanie wiadomości na temat środowiska geograficznego państw europejskich,
- poszerzanie wiedzy na temat krajów europejskich w aspekcie codziennego życia,
- poszerzanie postawy otwartości na odmienność innych narodów,
- poszerzanie postawy tolerancji,
- kształtowanie umiejętności współdziałania w grupie,
- integracja uczestników spotkania.

POTRZEBNE MATERIAŁY:

- wydrukowane 4 karty pracy – Załącznik 1
- prezentacja multimedialna „ Z wycieczką po europejskich stolicach”.

PRZEBIEG:

•Część I – czas 20 minut

- Nauczyciel dzieli uczniów na 4 grupy uczestników wycieczki z Polski do: Francji, Hiszpanii, Włoch, Grecji.
- Nauczyciel jest przewodnikiem, wyświetla kolejne slajdy prezentacji, prowadzi europejską wycieczkę.
- Uczniowie siedzą w grupach, wspólnie uzupełniają tekst na karcie pracy w oparciu o prezentację.

•Część II – czas 20 minut

- Kolejne grupy uczniów wychodzą na środek sali, stają jeden za drugim, tak aby mogli poruszać się po obręczy koła.
- Nauczyciel czyta wolno tekst uzupełniony przez uczniów. Podpowiada instrukcje wykonywanych gestów.
- Uczniowie włączają się w zabawę poprzez naśladowanie ruchów.
- Zabawa może się zakończyć dyskusją na temat odbytych przez uczniów wycieczek po krajach Europy: wspomnień dotyczących podróży, zwiedzania ciekawych miejsc, poznanych ludzi i ich zwyczajów.

ZAŁĄCZNIK 1 – „ Z WYCIECZKĄ PO EUROPEJSKICH STOLICACH”.

Zadanie dla grupy uczniów

- Na podstawie treści zaprezentowanych przez nauczyciela, uzupełnij poniższe zdania odpowiednimi słowami pasującymi do opisu przydzielonej stolicy.
- W oparciu o tekst przygotujcie się do zaprezentowania grupy wycieczkowej z wykorzystaniem zaproponowanych gestów. Waszym przewodnikiem będzie nauczyciel.

Etap wycieczki

Grupa turystów z Polski spaceruje po (stolica kraju) .
..... (mieszkańcy kraju) uśmiechają się do turystów
i pozdrawiają ich (dzień dobry).
W piekarni na rogu kupują na śniadanie, dziękując sprzedawcy słowem
Wsiadając do miejskiego (środek lokomocji).
Mówią (przepraszam), wpadając niechcący na innych pasażerów.
Proszę wycieczki wchodzimy po schodach na punkt widokowy (obiekt, zabytek), proszę trzymać się poręczy.
Odpowiadają (tak, tak).
Podziwiają panoramę stolicy (kraj).
Rozpoznają (zabytek).
Odpoczywają podczas rejsu statkiem po rzece
W Atenach idą, gdyż rzeki biegną kanałami.
Podziwiają atrakcje stolicy (zabytek).
Zmęczeni przysiadają w restauracji. W oczekiwaniu na zamówione danie(nazwa), zachwycają się
zapachem kwiatów(nazwa) . Smacznego
Po południu udali się do muzeum (nazwa).
Podając bilet wstępu powiedzieli (proszę).
Tu podziwiali dzieła (autor).
Spacerując po ulicach kupili (pamiątki)
Na zakończenie udanej wycieczki postanowili zjeść kolację. Zamówili (danie).
Mieli też okazję oglądać tańczących (naród).
Przyłączyli się do nich tańcząc (nazwa tańca).
Późnym wieczorem wrócili do hotelu. Spali do ósmej rano. Na lotnisku..... powiedzieli do widzenia.

Wykonywane czynności

Idą w kole jeden za drugim.
Uśmiechają się, machają rękami. Mówią „dzień dobry” w języku obcym.
Naśladują jedzenie.
Mówią „dziękuję” w języku obcym.
Naśladują trzymanie się ręką poręczy nad głową i pochylają się.
Mówią „przepraszam” i uśmiechają się
Tupią naśladując kroki.
Mówią „tak”, „tak”.
Rozglądają się dookoła.
Mówią „Ale pięknie”.
Wskazują ręką na prawo i lewo.
Podpierają twarze rękami i uśmiechają się lekko rozmarzeni.
Wąchają kwiaty.
Naśladują jedzenie.
Mówią „Smacznego”.
Mówią „Proszę”.
Podnoszą głowy do góry.
Przypatrują się.
Wybierają pamiątki.
Naśladują jedzenie.
Próbują tańczyć.
Naśladują śpiących.
Mówią „Do widzenia”

AKTYWNI. KREATYWNI.

POZYTYWNI.

POWER

Z WYCIECZKĄ PO EUROPEJSKICH
STOLICACH

ROZSZYFRUJ NAZWY PAŃSTW EUROPEJSKICH

1.

FAN + RACJA~~/~~

2.

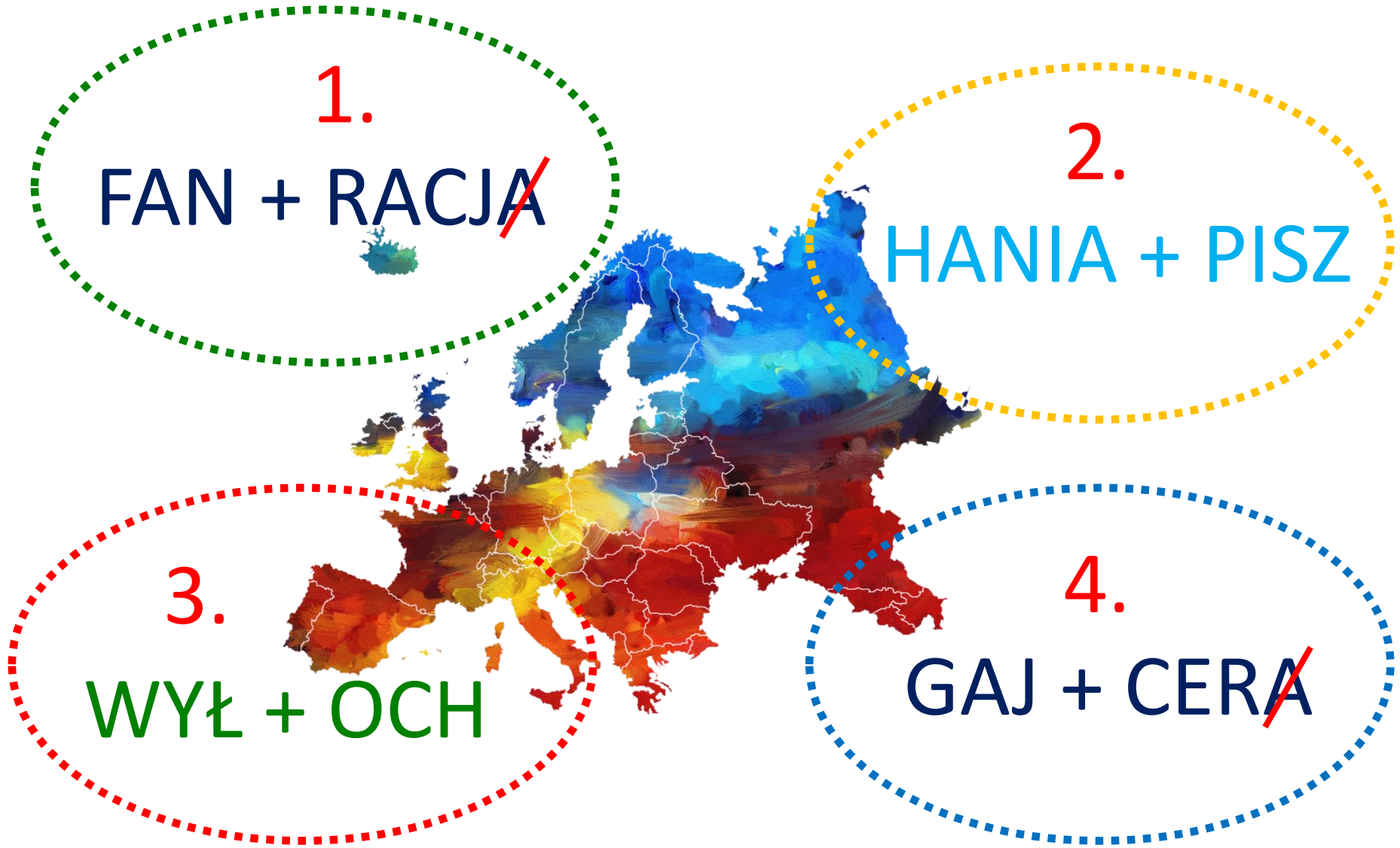
HANIA + PISZ

3.

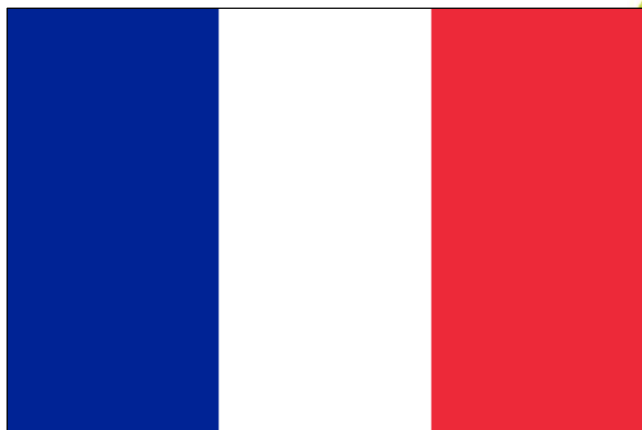
WYŁ + OCH

4.

GAJ + CERA~~/~~

ROZPOZNAJ FLAGI PAŃSTW

ROZPOZNAJ I NAZWIJ STOLICE

„DZIEŃ DOBRY” W EUROPEJSKICH JĘZYKACH

Buon giorno

Buenos dias

Kalimera

Bonjour

ŚNIADANIE W EUROPEJSKICH STOLICACH

ROGALIKI

CHURROS

PITA

„DZIĘKUJĘ” W EUROPEJSKICH JĘZYKACH

gracias

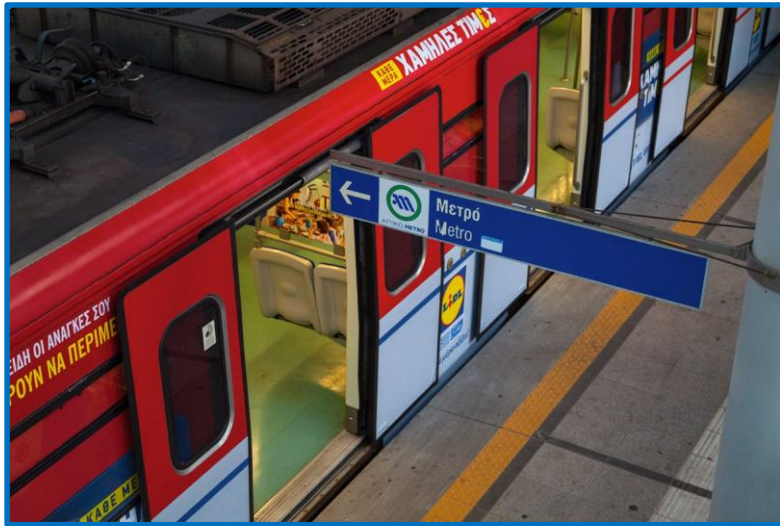
grazie

merci

efcharisto

KOMUNIKACJA W EUROPEJSKICH STOLICACH

„PRZEPRASZAM” W JĘZYKACH EUROPEJSKICH

triste

scuza

désolé

signomi

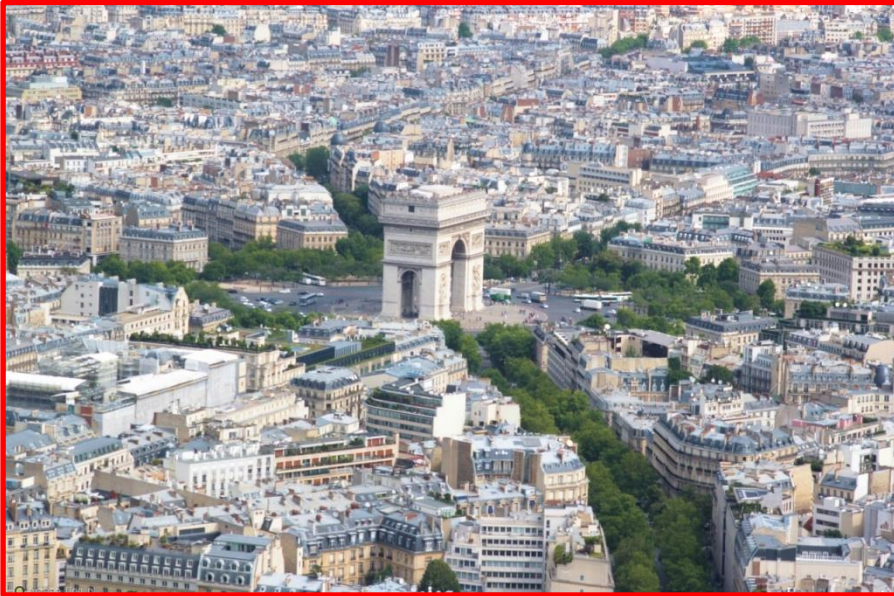
ZABYTKI W EUROPEJSKICH STOLICACH

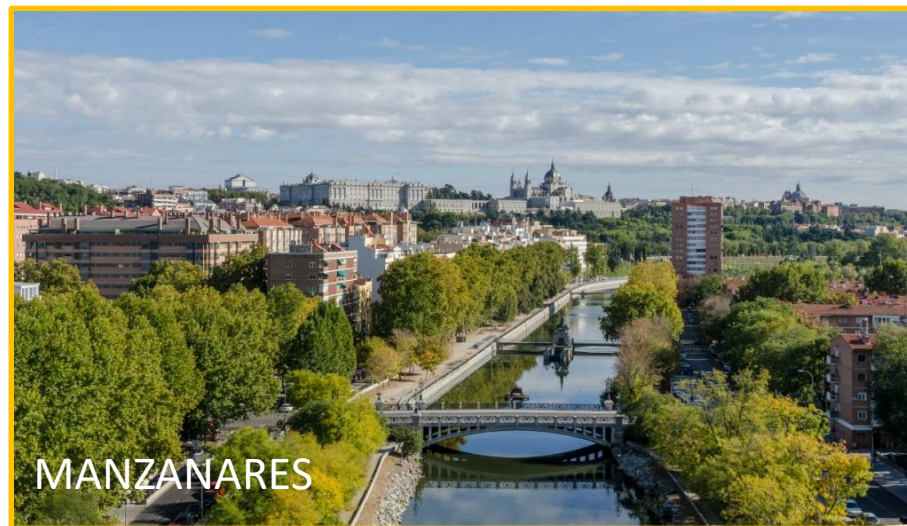
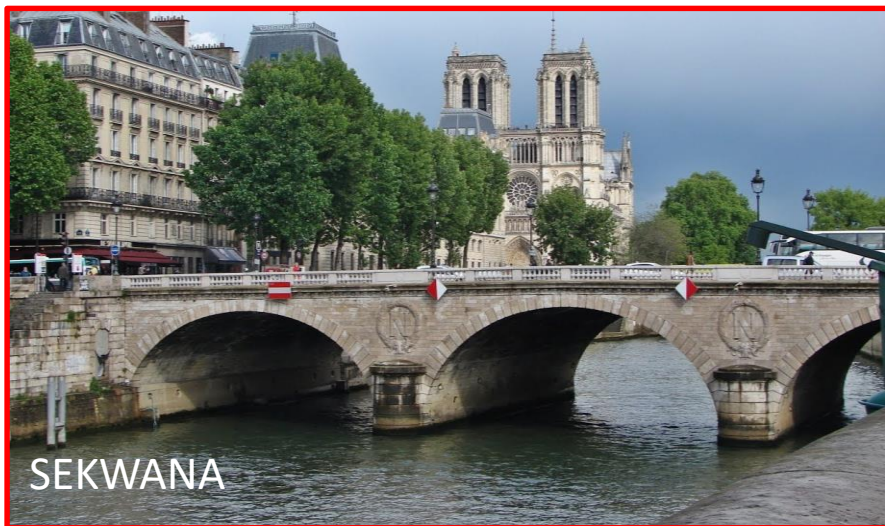
„TAK” W EUROPEJSKICH JĘZYKACH

PANORAMY EUROPEJSKICH STOLIC

RZEKI EUROPEJSKICH STOLIC

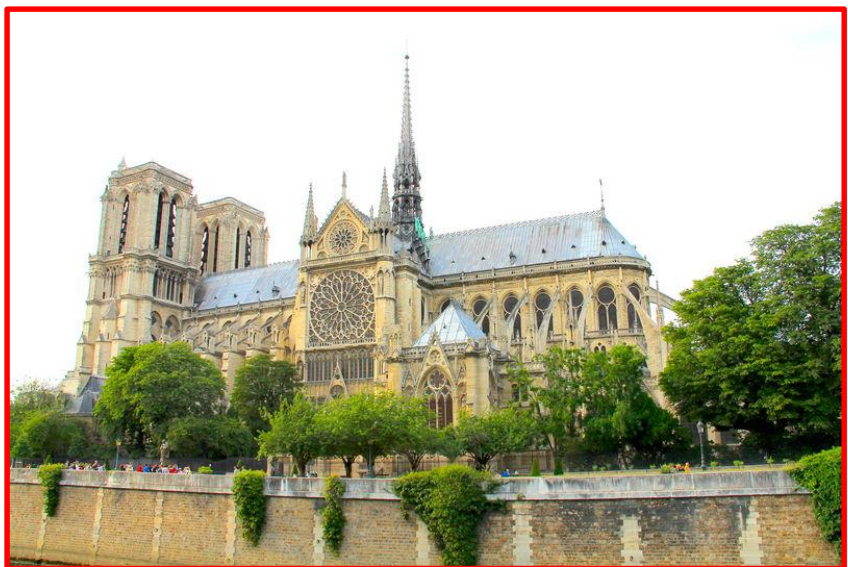
ZABYTKI EUROPEJSKICH STOLIC

STADION PANATEŃSKI

PAŁAC KRÓLEWSKI W MADRYCIE

RESTAURACJE EUROPEJSKICH STOLIC

SŁYNNNE PORTAWY

PAELLA

TARTA

KWIATY – SYMBOLE KRAJÓW

„SMACZNEGO” W EUROPEJSKICH JĘZYKACH

disfrute

buon appetito

apolauste

bon appétit

MUZEJA EUROPEJSKICH STOLIC

„PROSZĘ” W JĘZYKACH EUROPEJSKICH

parakaló

s'il vous plaît

prego

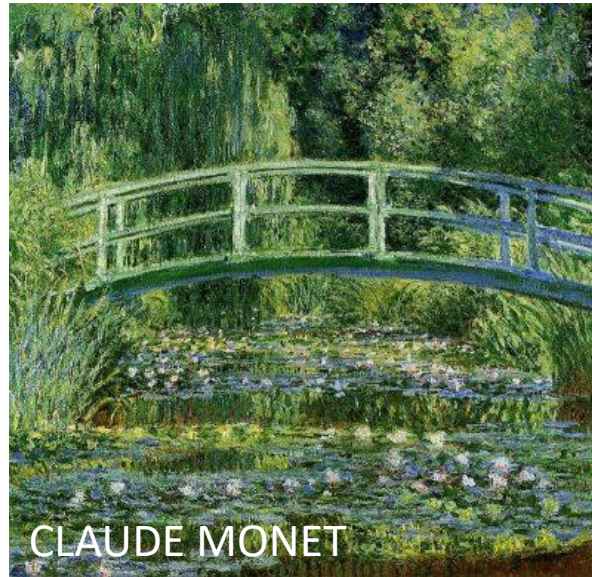
por favor

EKSPONATY EUROPEJSKICH MUZEÓW

LEONARDO DA VINCI

CLAUDE MONET

MASKA AGANEMNONA

PABLO PICASSO

PAMIĄTKI Z PODRÓŻY

KOLACJA W EUROPEJSKICH STOLICACH

TAPAS

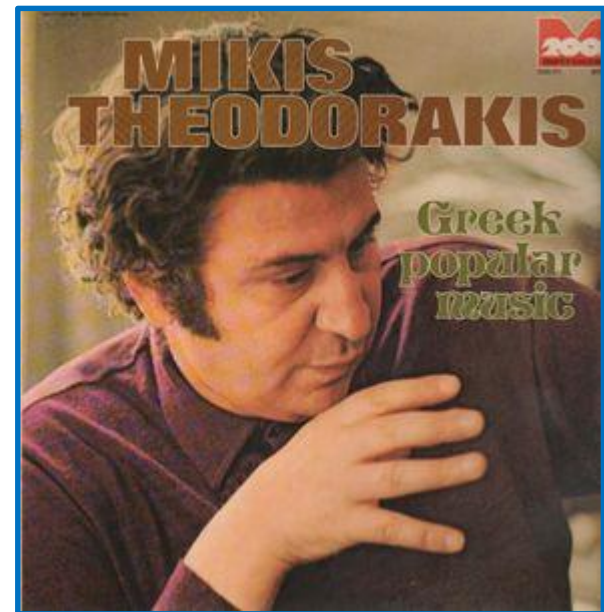
SOUVLAKI

TAŇCE EUROPEJSKICH STOLIC

EUROPEJSCY AUTORZY PRZEBOJÓW

EUROPEJSKIE LOTNISKA

„DO WIDZENIA” W JĘZYKACH EUROPEJSKICH

antío

au revoir

addio

adios

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

„ Różny nie znaczy inny – w jakim stopniu jesteśmy różni?”

Fundusze Europejskie

Wiedza Edukacja Rozwój

Katarzyna Zwierzyńska-Paluszek
nauczyciel języka angielskiego

Temat: Różny nie znaczy inny – w jakim stopniu jesteśmy różni?

Klasa: 4-8

Czas: 2x45 minut

Cele główne:

- budowanie w uczniach świadomości istnienia różnych kultur,
- poznawanie różnych krajów i narodowości.

Cele operacyjne:

- uczeń potrafi opisać różnice między osobami pochodzącymi z różnych kultur,
- uczeń jest świadomy istnienia różnic pomiędzy różnymi krajami i kulturami,
- uczeń umie pracować w grupie.

Potrzebne materiały: zdjęcia przedstawiające ludzi różnych ras i narodowości, dostęp do Internetu.

Przebieg lekcji:

1. Rozpoczęcie zajęć, przywitanie, sprawdzenie obecności.

2. Nauczyciel umieszcza w kątach sali różne napisy: CHRZEŚCIJANIN, UCZEŃ, SYN, CÓRKA. Prosi uczniów o wybranie kąta, z którym się utożsamiają. Uczniowie mogą mieć problem z wyborem. Nauczyciel na podstawie tego krótkiego zadania pokazuje uczniom, że różnią się między sobą, a jednocześnie mają też wspólne cechy. Nie mogli przecież stać w dwóch czy nawet trzech kątach naraz. Nauczyciel dyskutuje z uczniami na temat tego, co kierowało ich wyborem. Wyjaśnia, że lekcja będzie dotyczyła bycia innym.

3. Nauczyciel przyczepia do tablicy zdjęcia ludzi różnych ras i narodowości. Uczniowie w parach mają przedyskutować (około 10 minut) następujące pytania:

- Czy ludzie przedstawieni na zdjęciach różnią się od siebie? W jaki sposób?
- Co jeszcze, oprócz wyglądu, powoduje, że ci ludzie różnią się między sobą?
- Jak myślisz, gdzie ci ludzie mieszkają?
- Co wiesz na temat krajów, z których pochodzą?

4. Nauczyciel odczytuje powyższe pytania i zachęca uczniów do dyskusji na temat różnic rasowych, stylu życia, kuchni, itp.

5. Zadanie z luką informacyjną. Nauczyciel odczytuje pewien dialog:

A: Cześć! Mam na imię Adam. A ty?

B: Cześć! Jestem Diana.

A: Skąd jesteś Diana?

B: Jestem z USA, a ty?

A: Jestem z Polski.

B: Naprawdę? Byłam w Polsce. To bardzo miły kraj, a ludzie są gościnni.

A: Miło mi to słyszeć. Rzeczywiście, lubimy gości.

B: Byłeś kiedyś w USA?

A: Nie. Ale możesz mi trochę opowiedzieć...

Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że będą mieli za zadanie stworzyć podobny dialog przedstawiający informacje znalezione w Internecie na temat danego kraju. Nauczyciel każdej parze rozdaje nazwę kraju. Uczniowie wyszukują w Internecie informacje na temat danego kraju (np.: stolica, atrakcje turystyczne, typowa kuchnia, popularne zajęcia, itp.). Następnie uczniowie tworzą własne dialogi z uwzględnieniem wyszukanych informacji.

6. Wybrani uczniowie prezentują swoje dialogi z wplecionymi w nie informacjami wyszukаныmi wcześniej.

7. Uczniowie prezentują, czego dowiedzieli się na temat różnych krajów i narodowości.

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

„Stereotypy”

Katarzyna Zwierzyńska-Paluszek
nauczyciel języka angielskiego

Temat lekcji: Stereotypy.

Klasa: 5-8

Czas: 45 minut

Cele główne:

zapoznanie uczniów z pojęciem stereotypu,
użyteczność stereotypów w społecznościach wielokulturowych,
uwrażliwienie uczniów na manipulacyjną rolę stereotypów.

Cele operacyjne:

uczeń wie czym jest stereotyp i potrafi podać jego przykłady,
uczeń potrafi określić na ile jest tolerancyjny.

Potrzebne materiały: kartki A4, zdania ze stereotypami, flamastry, nazwy państw.

Przebieg lekcji:

Rozpoczęcie lekcji, przywitanie, sprawdzenie obecności.

Nauczyciel dzieli uczniów na 3-4 osobowe grupy. Wyjaśnia uczniom, że za chwilę otrzymają na kartce nazwę kraju (np.: Francja, Włochy, USA, Polska, Niemcy, itp.) i będą musieli napisać to, co im się kojarzy z ludźmi mieszkającymi w tym kraju. Po skończonym zadaniu grupy odczytują swoje pomysły. Nauczyciel zwraca szczególną uwagę na zdania i określenia stereotypowe i uświadamia uczniom, że to właśnie będzie temat lekcji.

Po przeorganizowaniu grup (technika dowolna) nauczyciel rozdaje każdej z nich kilka zdań. Uczniowie mają za zadanie zastanowić się i powiedzieć z jakim krajem kojarzy im się dane zdanie. Następnie nauczyciel prosi kolejne grupy o odczytanie swoich pomysłów i porównuje je z innymi grupami.

Nauczyciel prosi uczniów o stworzenie krótkiej definicji stereotypu. Grupy prezentują swoje propozycje. Wspólnie zastanawiamy się czy stereotypy są potrzebne czy nie? Czy są oparte o czyjeś doświadczenia? W jaki sposób możemy je zredukować?

Nauczyciel kończy lekcję odczytując typowy stereotypowy kawał:

Niebo jest tam, gdzie policja jest brytyjska,
kucharzami są Francuzi, mechanikami Niemcy,
a wszystko jest zorganizowane ze szwajcarską precyzją.
Piekło jest tam, gdzie policjantami są Niemcy,
kucharzami Anglicy, mechanikami Francuzi,
a wszystko jest zorganizowane po włosku.

Zdania :

- Artyści z wąsami, ubrani w koszulki w biało-czarne paski.
- Mężczyźni, którzy nad życie kochają swoje mamy.
- Radości, trochę niedojrzali, kochający fast food.
- Bardzo punktualni, ale chłodni w kontaktach.
- Przyjacielscy, ale leniwi.
- Pracoholicy na rowerach.
- Poważni, władczy.
- Świetni dentyści i lekarze.
- Bardzo skąpi.
- Dobrze wychowani fani piłki nożnej

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

**„Stop stereotypom” – o
uprzedzeniach przez ćwiczenia
teatralne i plastyczne**

**Fundusze
Europejskie**

Wiedza Edukacja Rozwój

Grzegorz Matwiszyn

nauczyciel języka angielskiego i WOS

Temat: „Stop stereotypom” – o uprzedzeniach przez ćwiczenia teatralne i plastyczne

Cele ogólne:

Wprowadzenie pojęcia stereotyp

Rozwijanie sprawności ruchowej poprzez zabawy teatralne

Rozszerzanie wiedzy i umiejętności z zakresu sztuki teatralnej;

Rozwijanie samodzielnych działań twórczych;

Rozwijanie zdolności aktorskich, recytatorskich, muzycznych i plastycznych;

Doskonalenie umiejętności wyrażania uczuć i emocji;

Doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Cele operacyjne:

Uczeń wie, co to pantomima, stereotyp;

Uczeń potrafi panować nad własnym ciałem;

Uczeń wyraża uczucia i emocje za pomocą gestów, mimiki twarzy;

Uczeń współpracuje w grupie;

Metody: słowna,

podająca,

praktyczna,

ekspresyjna,

aktywizująca

Formy organizacyjne: grupowa

indywidualna

Środki dydaktyczne: filmik pn. Stop Stereotypom

Wiek uczestników: dzieci z klasy VII - VIII

Miejsce: klasa

Czas trwania: - 45 min.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

- Wstęp Przywitanie z dziećmi, zapoznanie ich z tematem zajęć.
- Wyjaśnienie pojęcia pantomima (Pantomima to rodzaj przedstawienia, w którym aktor (mim) nie używa głosu, tylko odgrywa przedstawienie używając ruchu, mowy ciała i gestów. Często, ale nie zawsze, ma pomalowaną twarz na białą).
- Wykonywanie ćwiczeń połączonych z zabawą:
- Przedstawienie za pomocą mimiki i gestów - uczuć i emocji (np. złość, gniew, radość, zakłopotanie);
- Poruszanie się zgodnie ze wskazówkami („chodzimy... jak ludzie zmęczeni, ludzie szczęśliwi, gdy wieje wiatr);
- Przejście po „gorącej, mokrej podłodze”
- „Kłótnia na miny”
- Prezentacja filmu i krótka dyskusja
- Podział na grupy i przyznanie zadań: grupa teatralna przygotowuje scenkę pt. We are all equal; grupa plastyczna przygotowuje plakat – drzewo dyskryminacji – zapisujemy przyczyny jako korzenie, a skutki jako gałęzie
- Prezentacje scenki i plakatu.
- Podsumowanie – refleksja nad przedstawionymi pracami.

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

**„Jeden Bóg wśród wielu kultur i
narodów.”**

Jowita Kloczkowska
nauczyciel religii

Temat: Jeden Bóg wśród wielu kultur i narodów.

Cele:

- uczeń rozumie współczesne tendencje zbliżania się i jednoczenia ludzkości za pomocą środków współczesnej cywilizacji,
- uczeń zna główne założenia wielkich religii monoteistycznych,
- uczeń rozumie potrzebę wspierania jedności wśród rówieśników
- uczeń promuje ideę dialogu w społeczeństwie wieloetnicznym i wielokulturowym,
- uczeń zna stanowisko Kościoła odnośnie Tajemnicy Paschalnej (Kościół kieruje się wiarą, że Bóg Stwórca chce zbawić wszystkich w Jezusie Chrystusie).

Czas trwania: 90 min

Metody i formy pracy:

- pasjans hierarchiczny
- burza pytań
- dyskusja zespołowa
- mapa myśli
- połów wartościowych słów
- twórcze połączenia

Środki dydaktyczne

Karty do tematu „ten obcy”
Schemat mapy myśli
Kserokopie tekstów źródłowych:

Założenia dogmatyczne religii monoteistycznych
Modlitwa św. Franciszka z Asyżu,
ABC Społecznej Krucjaty Miłości kard. Stefana Wyszyńskiego,
Fragmenty Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka
Fragment deklaracji o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich; Nostra aetate
Fragmenty przemówień papieża Franciszka

Przebieg zajęć:

1. Wprowadź uczniów w temat, podkreślając współczesne tendencje zbliżania się i jednoczenia ludzkości za pomocą środków współczesnej cywilizacji. Porozmawiajcie o wyzwaniach współczesnego świata, o migracjach, konfliktach, tworzeniu społeczeństw wielokulturowych, globalizacji.
2. Punktem wyjścia do dalszej pracy nad wartościami, które zostaną uznane za najważniejsze przez całą klasę jest „pasjans hierarchiczny” (załącznik nr 1). Celem tej metody jest ukazanie sposobów przewyższania napięć, nieporozumień, stereotypów, masek w relacjach z osobami „innymi” albo „obcymi”. Utwórz 4-5 osobowe grupy, rozdaj grupom talie zawierające 20 kart. Wydadź polecenie, by potasować talię kart i rozdać je w zespole. Postaw zadanie I rundy: Każdy spośród swoich kart wybiera tę, na której znajduje się wartość jego zdaniem najistotniejsza. Wykłada ją na jednym z pół pierwszego rzędu planszy, uzasadniając wybór karty. Postaw zadanie II rundy: Graczom pozostały w rękach po 3 lub 4 karty. Należy je umieścić na polach pozostałych rzędów (im niższy rząd, tym mniej ważne karty). Może się jednak zdarzyć tak, że wolne są tylko pola w niższych rzędach, a ktoś uważa, że jego karta powinna się znaleźć na wyższy poziomie. Wówczas proponuje wymianę karty, uzasadniając swoją opinię zespołowi. Każdy w grupie ma prawo wypowiadać się na temat tej propozycji. O tym, czy zostanie ona przyjęta decyduje cały zespół- obowiązuje zasada większości. Gra toczy się tak długo aż wszystkie karty zostaną umieszczone na planszy we właściwych rzędach. Na koniec uczniowie przymocowują karty do planszy. Sprowokuj dyskusję na forum ogólnym nad treściami przedstawionymi na planszach.
3. Przejdź do pracy nad deklaracją Nostra aetate. (załącznik nr 2) Pierwsze zadanie polega na postawieniu jak największej ilości pytań do omawianego tekstu. Poproś, by grupy bez dyskusowania i oceniania zapisały wszystkie pytania, które się pojawią. Chodzi o ostrzelanie tekstu pytaniami. Podkreśl, aby uczestnicy zapisywali wszystkie pytania, które przyjdą im do głowy, bez dyskusowania i oceniania, czy są „dobre”. Poproś o uwagę i słuchanie tekstu pod kątem postawionego zadania. Przeczytaj tekst. Powiedz: Gdybyście mieli możliwość uzyskania odpowiedzi tylko na jedno pytanie, to które byście zadali? Uporządkuj zebrany materiał przez zadanie własnego pytania do tekstu, np. Czego ludzie oczekują od różnych religii? Poprowadź na bazie pytań dyskusję.
4. Poproś o przypomnienie znaczenia słowa „monoteizm” monos-„jedyny”+ theos-„bóg”. Wiara na istnienie jednego Boga. Przeciwnością monoteizmu jest politeizm bądź ateizm. Poproś o wymienienie trzech wielkich religii monoteistycznych na świecie. Zbierz od uczniów informacje na temat założeń tych religii, podobieństw i różnic. Czym różni się Chrześcijaństwo od pozostałych religii monoteistycznych? Rozdaj uczniom teksty „Założenia dogmatyczne i teologia Judaizmu, Islamu, Chrześcijaństwa” (załącznik nr 3). Poproś o sporządzenie mapy myśli uwzględniającej podobieństwa i różnice. Powinny zostać omówione główne prawdy wiary, postrzeganie Stwórcy, Opatrzność Boża nad światem, stosunek Boga do stworzonego świata. Najważniejsze dla zagadnienia treści powinny się znaleźć w centrum mapy. Ważność powinny też podkreślać wielkość liter i rysowane obok symbole. Słowo kluczowe powinno być wpisane dużymi literami nad odpowiednią linią. Prezentacja mapy myśli może odbyć się metodą karuzeli. Mapy powinny być przekazywane kolejno, aż wszystkie grupy obejrzą prace pozostałych. Jeżeli pojawią się nowe, odkrywcze myśli, postaraj się aby dotychczasowe poglądy czy koncepcje zostały zweryfikowane.
5. Rozdaj dzieciom cytaty z przemówień papieża Franciszka. (załącznik nr 4) Poproś uczniów, aby zapoznali się z treścią a następnie „wyłowili” z tekstu słowa, które uznają za wartościowe, które kojarzą im się z tym, co dla nich jest cenne i istotne. Poproś aby chętne osoby przedstawiły wybrane słowo na forum, wyjaśniły jak te słowo rozumieją i dlaczego uznali je za cenne.

6. Rozdaj uczniom następujące dokumenty:

Modlitwa św. Franciszka z Asyżu,

ABC Społecznej Krucjaty Miłości kard. Stefana Wyszyńskiego,

fragmenty Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka

Poinformuj, że zadaniem każdego uczestnika zajęć jest wymyślenie jak największej ilości odpowiedzi na pytanie „Co zrobić, aby ludzie kochali Boga i siebie nawzajem?”. Każdy przedstawia co najmniej trzy pomysły. Wyjaśnij, że odpowiedzi na pytanie mają być zapisane czytelnie, w taki sposób aby zachować duże odstępy między wyrazami. Uczniowie indywidualnie wymyślają jak największą ilość odpowiedzi na zadane pytanie i zapisują je na kartkach. Utwórz pięcioosobowe grupy, porozcinaj kartki z zadaniami na poszczególne słowa, pomieszaj je dokładnie. Poproś przedstawicieli grup o wylosowanie spośród pociętych zdań materiałów potrzebnych do pracy. Zadaniem grupy jest stworzenie przypadkowych, nowych kombinacji z wylosowanych słów poprzez łączenie w zdania w celu znalezienia odpowiedzi na pytanie. Po zakończonej pracy uczestnicy czytają propozycje nowych rozwiązań- kombinacje słowne podczas prezentacji grup.

7. Po zajęciach przedstawiciele grup zawieszają stworzone przez siebie pomysły na gazetce szkolnej.

ZAŁĄCZNIK 1

troska i pomoc	obecność	wzajemne wspieranie się	wspólne spędzanie wolnego czasu
podobne zainteresowania i światopogląd	szczerść, otwartość	sprawianie drobnych radości na co dzień	więź emocjonalna
bezinteresowność	braterskie upomnienie	uszanowanie wolności osoby	umiejętność przebaczenia
umiejętność słuchania	harmonia pośród różnic	szukanie tego co łączy	dawanie oznak pamięci
akceptacja	wspólne dążenie do wzrostu	akceptacja odmienności	rezygnacja z siebie poświęcenie

Załącznik nr 2

Fragment dokumentu **Nostra aetate (W naszej epoce)**

„Jedną bowiem społeczność stanowią wszystkie narody, jeden mają początek, ponieważ Bóg sprawił, że cały rodzaj ludzki zamieszkuje cały obszar ziemi, jeden także mają cel ostateczny, Boga, którego Opatrzność oraz świadectwo dobroci i zbawienne zamysły rozciągają się na wszystkich [...]. Ludzie oczekują od różnych religii odpowiedzi na głębokie tajemnice ludzkiej egzystencji, które jak niegdyś, tak i teraz do głębi poruszają ludzkie serca: czym jest człowiek, jaki jest sens i cel naszego życia, co jest dobrem, a co grzechem, jakie jest źródło i jaki cel cierpienia, na jakiej drodze możemy osiągnąć prawdziwą szczęśliwość, czym jest śmierć, sąd i wymiar sprawiedliwości po śmierci, czym wreszcie jest owa ostateczna i niewysłowiona tajemnica, ogarniająca nasz byt, z której bierzemy początek i ku której dążymy. Od pradawnych czasów aż do naszej epoki znajdujemy u różnych narodów jakieś rozpoznanie owej tajemniczej mocy, która obecna jest w biegu spraw świata i wydarzeniach ludzkiego życia; nieraz nawet uznanie Najwyższego Bóstwa lub też Ojca. Rozpoznanie to i uznanie przenika ich życie głębokim zmysłem religijnym. Religie zaś związane z rozwojem kultury starają się odpowiedzieć na te same pytania za pomocą coraz subtelniejszych pojęć i bardziej wykształconego języka.”
(Nostra aetate, 1-2).

Załącznik nr 3

Islam jest jedną z trzech głównych religii monoteistycznych. Termin islam oznacza, poddanie się, uległość człowieka względem Boga. Twórcą religii jest Muhammad ibn Abd Allah, w języku polskim znany jako Mahomet (ok.570-632), który ogłosił się w Mekce wysłannikiem Boga i Jego Prorokiem. Świętą księgą Islamu jest Koran, a zawarte w nim objawienie ma stanowić ostateczne i niezmiennie przesłanie Allaha do ludzi.

Mahometanie oddają cześć jedynemu, żywemu, samoistnemu, miłosiernemu i wszechmocnemu Stwórcy nieba i ziemi. Bóg Koranu, obdarzony zostaje najpiękniejszymi imionami, jakie zna ludzki język, ale ostatecznie jest to Bóg poza światowy, Bóg, który pozostaje tylko Majestatem, a nie jest nigdy Emanuelem, Bogiem-z-nami. Islam nie jest religią odkupienia. Nie ma w nim miejsca dla krzyża i zmartwychwstania, chociaż wspomniany jest Jezus, ale jedynie jako prorok przygotowujący na przyjście ostatecznego proroka Mahometa. Wspomniana jest Maryja, Jego dziewicza Matka. Ale tylko tyle. Nie ma całego dramatu odkupienia.

Obraz wyznawca Allacha, który bez względu na czas i miejsce pada na kolana i pogrąża się w modlitwie, pozostaje wzorem dla wyznawców prawdziwego Boga, zwłaszcza dla tych chrześcijan, którzy mało się modlą lub nie modlą się wcale, opuszczając swe wspańnięte katedry.

Judaizm jest jedną z trzech głównych religii monoteistycznych.

Podstawą Judaizmu jest wiara w jednego Boga (osobowego, niepodzielnego, będącego bytem niematerialnym, bezcielesnym i wiecznym), będącego nie tylko stwórcą świata, ale także jego stałym „nadzorcą” lub „opiekunem”. Bóg ten zawarł z ludem Izraela przymierze, obiecując ochronę i pomoc ale oczekuje od ludzi moralnego postępowania. Główną świętą księgą Judaizmu jest Tora, składa się z pierwszych pięciu ksiąg Starego Testamentu. Tora to podstawa całokształtu życia religijnego i społecznego Judaizmu.

Religia Ludu Bożego Starego Przymierza jest najbliższa Chrześcijaństwu. Sobór mówi: „Kościół bowiem Chrystusowy uznaje, iż początki jego wiary i wybrania znajdują się według Bożej tajemnicy zbawienia już u Patriarchów, Mojżesza i Proroków. [...] Przeto nie może Kościół zapomnieć o tym, że za pośrednictwem owego ludu, z którym Bóg w niewypowiedzianym miłosierdziu swoim postanowił zawrzeć stare przymierze, otrzymał objawienie starego testamentu i karmi się korzeniem dobrej oliwki, w którą wszczepione zostały gałązki dziczki oliwnej narodów”. Judaizm oczekuje nadejścia Mesjasza, przepowiadanego przez proroków a wtedy zapanuje powszechny pokój a cały świat pozna Boga. Judaizm nie uznaje Jezusa za Boga- Syna Bożego, odrzuca cały dogmat wcielenia. Uważa, że Bóg nie mógł upaść tak nisko, przyjmując ludzkie ciało.

Chrześcijaństwo jest monoteistyczną religią objawioną, określaną niekiedy jako chrystianizm. Jest oparta na nauczaniu Jezusa Chrystusa przekazanym w ewangeliach kanonicznych oraz treści pism religijnych składających się na Biblię. Chrześcijaństwo narodziło się w I wieku n.e. w Palestynie.

Bóg jest pełnią życia. Życie jest w Nim i z Niego. Jest to życie, które nie ma granic czasu ani przestrzeni. Jest to życie wieczne, uczestnictwo w życiu samego Boga. Bóg jest Jeden w Trzech Osobach: Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty. Dogmat o Trójcy Świętej wyraża prawdę o życiu wewnętrznym Boga i zaprasza do jej przyjęcia. Człowiek zostaje w Jezusie Chrystusie wezwany do tego uczestnictwa, zostaje przez niego do tego uczestnictwa doprowadzony. Bóg chce, aby człowiek żył, dlatego posłał swojego Syna na świat żeby świat zbawił, nie potępił. Śmierć Syna Bożego jest życiodajna, ponieważ pozwala wierzącemu uczestniczyć w Jego zmartwychwstaniu. Samo zmartwychwstanie jest objawieniem życia, które potwierdza się poza granicą śmierci. Bóg przybliżył się do człowieka poprzez śmierć własnego Syna. Za sprawą Chrystusa śmierć przestaje być złem ostatecznym- zostaje podporządkowana mocy życia. To, że chrześcijaństwo jest religią zbawienia, wyraża się w całym życiu sakramentalnym Kościoła. Z tajemnicą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa wiąże się zarówno Chrzest, jak i Eucharystia, sakramenty, które stwarzają w człowieku zaczątek życia wiecznego.

Załącznik nr 4

„Jeżeli społeczeństwo jest wieloetniczne i wielokulturowe, dziękujmy Bogu za to”

„Wodą życia jest wielokulturowość”

„Uważajcie, panuje pokusa budowy kultury murów, wznoszenia murów w sercach i na ziemi. Ale ten, kto buduje mury, skończy jako niewolnik w murach, które zbudował”

„Czy mamy przyjąć wszystkich? Potrzebne otwarte serce, by przyjąć, jeśli jestem rasistą w sercu, muszę się nawrócić”

„Potrzebny jest dialog między państwami i na tym polega piękno ludzkiej wielkoduszności”

„Kiedy do twojej klasy przychodzi uczeń trochę zbyt otyły, który nie umie grać, kto zwołuje chuliganów?”

„To nowy -kiedy zachowujecie się po chuligańsku, wypowiedacie wojnę”

„Pragnę was ponownie zachęcić do trwania na drodze dialogu z naszymi muzułmańskimi braćmi i siostrami, a także do współpracy, aby widoczne stało się powszechne braterstwo, którego źródłem jest Bóg. Abyście byli tutaj sługami nadziei, której tak bardzo potrzebuje świat”

„Jesteśmy powołani do przemierzania tej drogi, nigdy nie ulegając znużeniu, aby pomóc sobie w przewyciężeniu napięcia i nieporozumień, masek i stereotypów”

„Wierzmy, że Bóg stworzył ludzi w równych prawach, obowiązkach i godności i że powołał ich, aby żyli jak bracia i szerzyli wartości dobra, miłości i pokoju”.

Załącznik nr 5

Modlitwa franciszkańska o pokój

O Panie, uczyn z nas narzędzia Twojego pokoju,
abyśmy siali miłość, tam gdzie panuje nienawiść;
wybaczenie, tam gdzie panuje krzywda;
jedność, tam gdzie panuje rozłam;
prawdę, tam gdzie panuje błąd;
wiarę, tam gdzie panuje zwątpienie;
nadzieję, tam gdzie panuje rozpacz;
światło, tam gdzie panuje mrok;
radość, tam gdzie panuje smutek.

Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać pociechy,
co pociechę dawać;
nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć;
nie tyle szukać miłości, co kochać;
albowiem dając – otrzymujemy,
wybaczając – zyskujemy przebaczenie,
a umierając, rodzimy się do wiecznego życia.
Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

ABC Społecznej Krucjaty Miłości-Kardynał Stefan Wyszyński

1. Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twojego brata.
2. Myśl dobrze o wszystkich - nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.
3. Mów zawsze życzliwie o drugich - nie mów źle o bliźnich. Napraw krzywdę wyrządzoną słowem. Nie czyn rozdzwiewu między ludźmi.
4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnoś głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykrości. Nie wyciskaj tez. Uspokajaj i okazuj dobroć.
5. Przebaczaj wszystko, wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.
6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyn dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co Ty jesteś winien innym.
7. Czynn timer współczuj w cierpieniu. Chętnie spiesz z pociechą, radą, pomocą, sercem.
8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twej pracy korzystają inni, jak Ty korzystasz z pracy drugich.
9. Włącz się w społeczną pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Użyczaj ze swego. Staraj się dostrzec potrzebujących wokół siebie.
10. Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.

Powszechna Deklaracja Praw Człowieka

Artykuł 1

Wszyscy ludzie rodzą się wolni i równi pod względem swej godności i swych praw. Są oni obdarzeni rozumem i sumieniem i powinni postępować wobec innych w duchu braterstwa.

Artykuł 2

Każdy człowiek posiada wszystkie prawa i wolności zawarte w niniejszej Deklaracji bez względu na jakiekolwiek różnice rasy, koloru, płci, języka, wyznania, poglądów politycznych i innych, narodowości, pochodzenia społecznego, majątku, urodzenia lub jakiegokolwiek innego stanu.

Nie wolno ponadto czynić żadnej różnicy w zależności od sytuacji politycznej, prawnej lub międzynarodowej kraju lub obszaru, do którego dana osoba przynależy, bez względu na to, czy dany kraj lub obszar jest niepodległy, czy też podlega systemowi powiernictwa, nie rządzi się samodzielnie lub jest w jakikolwiek sposób ograniczony w swej niepodległości.

Artykuł 3

Każdy człowiek ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swej osoby.

Artykuł 4

Nie wolno nikogo czynić niewolnikiem ani nakładać na nikogo służebności; niewolnictwo i handel niewolnikami są zakazane we wszystkich swych postaciach.

Artykuł 5

Nie wolno nikogo torturować ani karać lub traktować w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający.

Artykuł 6

Każdy człowiek ma prawo do uznawania wszędzie jego osobowości prawnej.

Artykuł 7

Wszyscy są równi wobec prawa i mają prawo, bez jakiegokolwiek różnicy, do jednakowej ochrony prawnej. Wszyscy mają prawo do jednakowej ochrony przed jakąkolwiek dyskryminacją, będącą pogwałceniem niniejszej Deklaracji, i przed jakimkolwiek narażeniem na taką dyskryminację.

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

**„Mogę być kim zechcę, jako aktor” -
odgrywanie scenek w których
uczniowie wcielają się w mieszkańca
Unii Europejskiej.**

Ewelina Łozińska
nauczyciel plastyki

Temat: „Mogę być kim zechcę, jako aktor” - odgrywanie scenek w których uczniowie wcielają się w mieszkańca Unii Europejskiej.
Grupa docelowa: klasa 4, 5

Rozmowa na temat pracy aktora – mima. Ćwiczenia aktorsko – teatralne. Nauka tańca integracyjnego: „Taniec Belgijski”.

Cele ogólne:

Wprowadzenie podstawowych informacji o Unii Europejskiej (wyjaśnienie pojęcia „Unia Europejska”, flaga, waluta, państwa członkowskie itp.).
Rozwijanie sprawności ruchowej poprzez zabawy teatralne pochodzące prezentujące mieszkańców Unii Europejskiej.
Rozszerzanie wiedzy i umiejętności z zakresu sztuki teatralnej;
Rozwijanie samodzielnych działań twórczych;
Rozwijanie zdolności aktorskich, recytatorskich, muzycznych i plastycznych;
Doskonalenie umiejętności wyrażania uczuć i emocji;
Usprawnianie wymowy;
Doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Cele operacyjne:

zna symbole UE
Uczeń wie, co to pantomima;
Uczeń potrafi panować nad własnym ciałem;
Uczeń wyraża uczucia i emocje za pomocą gestów, mimiki twarzy;
Uczeń współpracuje w grupie;

Metody: słowna,
podająca,
praktyczna,
ekspresyjna,
aktywizująca

Formy organizacyjne: zbiorowa
indywidualna

Środki dydaktyczne: nagrania muzyczne, nagrania z tańcami integracyjnymi, rekwizyty, flagi prezentujące Unię Europejską.
Wiek uczestników: dzieci z klasy IV
Miejsce: klasa
Czas trwania: - 45 min.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Wstęp Przywitanie z dziećmi, zapoznanie ich z tematem zajęć.

Wyjaśnienie pojęcia pantomima (Pantomima to rodzaj przedstawienia, w którym aktor (mim) nie używa głosu, tylko odgrywa przedstawienie używając ruchu, mowy ciała i gestów. Często, ale nie zawsze, ma pomalowaną twarz na białą).

Wykonywanie ćwiczeń połączonych z zabawą:

Przedstawienie za pomocą mimiki i gestów - uczuć i emocji (np. złość, gniew, radość, zakłopotanie);

Poruszanie się zgodnie ze wskazówkami („chodzimy... jak ludzie zmęczeni, ludzie szczęśliwi, gdy wieje wiatr);

Ćwiczenie „Lustro” – jedna osoba przedstawia dowolny ruch lub czynność, druga stojąca naprzeciwko osoba ma za zadanie naśladować w tym samym czasie prezentowane ruchy (np. czesanie włosów, mycie zębów, machanie na pożegnanie);

Ćwiczenie w zgadywanie różnych narodowości (rekwizyty) prezentacja przed klasą i pokazywanie krótkiej scenki;

„Laleczka kukiełka” – dwie osoby stoją naprzeciwko siebie. Jedna jest laleczką kukiełką, druga pociągającą za sznureczki.

Za pomocą niewidzialnych sznureczków, ustawia laleczkę w dowolnej pozycji lub dokonuje dowolnych ruchów;

Podsumowanie jakie są między nami różnice i jak wiele możemy się od siebie nawzajem nauczyć; nawiązanie do różnych kultur i narodowości; będąc aktorem mogę zagrać kogo tylko chcę;

Prezentacja kroków tańca Belgijskiego. Ćwiczenie kroków przy muzyce.

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

**„Dzielnica Czterech Świątyń we
Wrocławiu – scenariusz zajęć z
wielokulturowości”**

Katarzyna Kopec **nauczyciel historii**

Dzielnica Czterech Świątyń we Wrocławiu – scenariusz zajęć z wielokulturowości

Cel ogólny:

-Kształtowanie postaw tolerancji religijnej i kulturowej

Cele szczegółowe:

- kształcenie postawy szacunku dla różnorodności wielokulturowej, w tym religijnej
- poznanie zasad właściwego zachowania w miejscach sakralnych, kultu religijnego
- ukazanie wielokulturowości Wrocławia poprzez poznanie Dzielnicy Czterech Świątyń
- zapoznanie z podstawowymi zasadami poszczególnych religii i wyznań
- kształcenie umiejętności pracy w grupie

Przebieg zajęć:

1.Przeprowadzenie lekcji (np. historia, godzina wychowawcza) przygotowującej do wycieczki po Dzielnicy Czterech Świątyń we Wrocławiu

- przedstawienie przez nauczyciela krótkiej historii powstania czterech religii i wyznań: judaizmu, chrześcijaństwa z podziałem na katolicyzm, prawosławie, protestantyzm (ewangelicyzm) i historię powstania Dzielnicy. Ilość informacji należy dostosować do wieku uczniów. (Załącznik 1)

- przedstawienie zasad zachowania się w świątyniach- Międzywyznaniowy savoir- vivre (można skorzystać ze strony Fundacja Dzielnicy Wzajemnego Szacunku 4 Wyznań, gdzie jest prezentacja na ten temat)

- podział uczniów na 4 grupy. Zadaniem każdej z grup będzie przygotowanie prezentacji (forma plakatu lub multimedialna forma do wyboru przez grupę) na temat poszczególnych religii i wyznań: judaizm, katolicyzm, prawosławie, protestantyzm (luteranizm, ewangelicyzm). Prezentacja powinna zawierać krótką historię powstania religii, jej główne zasady, twórców wyznania, święte księgi, nazwy i przykłady świątyń, symbole religijne, ewentualnie ciekawostki. W prezentacji jednym ze źródeł informacji powinny być informacje uzyskane w czasie zwiedzania Dzielnicy 4 Wyznań.

2. Wycieczka do Dzielnicy Wzajemnego Szacunku we Wrocławiu. Spotkanie z przedstawicielami poszczególnych wyznań, zwiedzanie czterech obiektów sakralnych wchodzących w skład Dzielnicy

Można skorzystać z pomocy Fundacji Dzielnicy Czterech Wyznań, która organizuje wyjścia, iść z przewodnikiem miejskim, lub skorzystać z różnych programów edukacyjnych np. Edukacja w Miejscach Pamięci

W czasie wycieczki uczniowie wypełniają (indywidualnie lub w parach) karty pracy . Są dwie wersje karty pracy dla uczniów młodszych: kl. 4-6 i dla uczniów klas starszych: (załącznik 2).

3.Przeprowadzenie lekcji, w czasie której uczniowie przedstawiają swoje prezentacje. Jeżeli prezentacje są w formie plakatów to są wystawiane w klasie.

Bibliografia:

- 1.Strona WWW. Fundacji Dzielnicy Wzajemnego Szacunku
2. Strona WWW. Encyklopedia PWN
3. Strona WWW.historia.na6.pl/zarys_dziejow_judaizmu
4. Strona WWW. roznice.com/spoleczenstwo/religie/roznice-miedzy-katolicyzmem-z-prawoslawiem/
5. Strona WWW./roznice.com/spoleczenstwo/religie/roznice-miedzy-katolicyzmem-a-protestantyzmem/

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

„Tropem wielokulturowości”

„Tropem wielokulturowości”- Scenariusz zajęć dla uczniów klas 4- 8

Cele:

- Poznanie znaczenia pojęcia wielokulturowości
- Kształtowanie postawy tolerancji dla innych kultur, refleksji nad różnorodnością kulturową
- Kształtowanie umiejętności pracy w grupie

Uwagi:

Scenariusz jest przeznaczony na 1-2 lekcje w zależności od grupy, tempa pracy, wieku uczniów. Wszystkie prace uczniów można powiesić na gazetce w klasie.

Materiały

Kartki A4 po jednej dla każdego ucznia, szary papier, pisaki, kredki

Wstęp:

Nauczyciel wyjaśnia znaczenie słowa wielokulturowość np. wg słownika PWN (załącznik 1) lub przeprowadza burzę mózgów i dzieci odpowiadają na pytanie **Co to znaczy wielokulturowość?** (odmienność, wiele kultur, różne religie, tolerancja, mniejszości narodowe, uprzedzenia) odpowiedzi uczniów zapisujemy na dużej kartce szarego papieru, na której wokół słowa wielokulturowość rysujemy promyki słońca i wpisujemy odpowiedzi uczniów. (10- 15 min.)

Nauczyciel dzieli uczniów na grupy (4, 5 grup). Każda z grup odpowiada na pytanie **Jakie ślady wielokulturowości zauważacie, spotykacie, znajdujecie w swoim najbliższym otoczeniu np. w szkole, w mieście?** Podajcie konkretne przykłady. Uczniowie zapisują swoje odpowiedzi i przedstawiają je klasie. (20 min.)

Nauczyciel rozdaje kartki A-4 uczniom, którzy odrysowują na niej kontur swojej dłoni i zapisują przykłady wielokulturowości ze swojego życia: rodziny, szkoły, miasta, z którymi jest osobiście powiązany i wpisują te przykłady w rysunek dłoni. 20 min

Na koniec nauczyciel wyświetla slajdy (załącznik 2 i 3) fragment kazania M. L. Kinga (załącznik 2) i tekst plakatu z ulicy Berlina z 1994 r. (załącznik 3). Uczniowie mogą wypowiedzieć się, co uważają na temat tych wypowiedzi. (5 -10 min.)

Bibliografia:

-encyklopedia.pwn.pl wielokulturowość

-wielokulturowe.ceo.org.pl/sites/wielokulturowe.ceo.org.pl/files/wkreceni_publicacja_final.pdf

Załącznik 1

wielokulturowość,

pojęcie wywodzące się od ang. terminu multiculturalism, obejmujące 3 znaczenia:

- 1) w płaszczyźnie opisowej wskazuje po prostu na **wielość kultur**; w. jest więc stwierdzeniem obiektywnego faktu różnicowania kulturowego danego społeczeństwa lub — szerzej — faktu istnienia na świecie odmiennych kultur etnicznych, grup rel., subkultur itp.;
- 2) oznacza również **politykę rządową** zmierzającą do niwelacji napięć społ. związanych z faktem w. danej populacji;
- 3) jest też nazwą pewnej doktryny, ruchu, nawet filozofii. W tym ostatnim przypadku w. oznacza działania środowisk mniejszościowych skierowane na emancypację i pełniejszy udział różnych środowisk w życiu społ., polit. i kult. kraju.

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz lekcji:

„Human Rights Treasure Hunt”

**Fundusze
Europejskie**

Wiedza Edukacja Rozwój

Scenariusz akcji szkolnej Human Rights Treasure Hunt

Opracowanie i realizacja: Dorota Żbikowska, Renata Kołodziejczyk, Agata Misztela, Karolina Korzeniowska

Data realizacji: 15 V 2018 r.

Adresaci: uczniowie klas IV-VII (trzyosobowe zespoły klasowe)

Informacje dodatkowe: zajęcia odbywają się w poziomach klas

Czas trwania: 4 godziny (1 godzina na każdy poziom klas)

Cel główny:

kształtowanie świadomości praw człowieka

Cele operacyjne – *uczeń*:

zna wybrane prawa człowieka,

omawia znaczenie wybranych praw człowieka w życiu codziennym,

współpracuje w zespole,

uczestniczy w rywalizacji opartej na zasadach *fair play*,

buduje zdania w języku angielskim,

dokonuje przekładu z języka angielskiego na język polski,

korzysta z zasobów internetowych w celu wyszukania potrzebnych informacji.

Materiały:

kolorowe koperty – podzielone w poziomach (dla każdej klasy w innym kolorze),

arkusze brystolu – plakaty,

kolorowe kartki z wybranymi prawami człowieka (pocięte i w przypadkowej kolejności umieszczone w kopertach),

słownik angielsko-polski.

Przygotowanie – działania wstępne organizatorów:

Wybór artykułów z Konwencji Praw Człowieka i Obywatela w języku angielskim – inny artykuł dla każdej klasy biorącej udział w akcji (z uwzględnieniem poziomu znajomości języka angielskiego) – *załącznik 1*.

Przygotowanie dla każdej klasy zestawu kopert wraz z zawartością (5 dla klas IV-VI, 6 dla klas VII).

Opracowanie instrukcji dla uczniów – *załącznik 2*.

Ukrycie kopert na terenie budynku szkoły.

Przebieg:

Uczniowie zapoznają się z zadaniem.

Uczniowie poszukują ukrytych kopert z wyrazami.

Uczniowie z wyrazów znajdujących się w kopertach układają zdanie w języku angielskim (zdanie stanowi jedno z praw człowieka).

Uczniowie przyklejają powstałe zdanie na arkusz brystolu, wspólnie tworząc plakat – *załączniki 3-6*.

Uczniowie ustalają zespołowo polskie brzmienie prawa człowieka, następnie zapisują je poniżej zdania w języku angielskim.

Uczniowie własnymi słowami objaśniają znaczenie wskazanego prawa człowieka, wskazują jego znaczenie we własnym życiu.

Uczniowie wyszukują w Internecie informację źródłową – numer opracowanego przez nich artykułu Konwencji Praw Człowieka i Obywatela.

Uczniowie prezentują swoim klasom poznane prawa człowieka.

Uczniowie z powstałych plakatów przygotowują wystawę na temat praw człowieka.

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Dziękujemy za uwagę!

Pozostałe rezultaty projektu dostępne na stronie:

<http://sp1.wroclaw.pl/projekty-europejskie-2/>